

Geachte commissieleden,

U behandelt vanavond de 'wijziging Waterschapsverordening 2025: uitbreiding vergunningplicht toename verharding'. Glastuinbouw Nederland heeft een zienswijze ingediend naar aanleiding van de wijzigingen in de verordening. Ondanks ons verzoek om de verordening op diverse punten aan te passen, constateren wij dat dit nauwelijks is gebeurd. Ik wil u hier nogmaals wijzen op onze twee belangrijkste bezwaren.

Overgangsregeling

In de verordening is sprake van een overgangsregeling, maar die geldt alleen als een omgevingsvergunning voor een verhardingsactiviteit aantoonbaar in voorbereiding was tussen 1 april 2020 en 1 april 2025. Huidige eigenaren van braakliggende percelen glastuinbouwgrond worden door de snelle inwerkingtreding van de wijzigingen ernstig gedupeerd. Bedrijven die vanaf nu een perceel met kassen kopen, kunnen en zullen besluiten de kassen te laten staan. Feitelijk worden bestaande eigenaren van braakliggende percelen onevenredig en onrechtmatig benadeeld. Als gevolg van de compensatieplicht leveren zij substantieel teeltoppervlak in, tot wel 30% van het areaal. De impact voor bedrijven blijkt uit het grote aantal reacties dat u van ondernemers heeft ontvangen.

Onze oproep: Glastuinbouwbedrijven die nu braakliggende percelen bezitten dient u een minimale termijn van vijf jaar te geven, dus tot 1 april 2030 om alsnog een omgevingsvergunning voor nieuwbouw aan te vragen, zonder dat de compensatieplicht van toepassing is.

Alternatieve manieren voor compensatie

Uw Richtlijn compensatie verharding geldt voor aangebrachte extra verharding, waarbij de impact van de extra verharding wordt bepaald met de 'watersleutel'. Voor een ondernemer is het echter onduidelijk welke criteria er gelden om - naast open water - alternatieven te mogen toepassen om de verharding te compenseren. Is aanleg van een waterbassin in combinatie met ondergrondse waterberging of het Rainlevelr systeem bijvoorbeeld een acceptabele maatregel?

Het is onduidelijk onder welke voorwaarden een alternatief mag worden toegepast of dat u oordeelt dat het bouwplan maar kleiner moet worden ten gunste van open water. Het eerste punt van rechtsonzekerheid ontstaat doordat u ondernemers geen duidelijkheid geeft welke opties zij concreet toe mogen passen. U bepaalt dit zelf. Tweede punt van rechtsonzekerheid is het opnemen in een richtlijn, aangezien die zonder inspraak tussentijds gewijzigd kan worden.

Onze oproep: Er dient duidelijkheid te komen over de criteria voor de verschillende concrete manieren om extra verharding te compenseren en deze dienen opgenomen te worden in de verordening. Wij gaan hierover graag met u in gesprek om te komen tot werkbare alternatieven.

Tot slot

Als sector begrijpen we het belang van droge voeten en daar willen we zeker aan meewerken. Dat blijkt ook uit de grote deelname aan Rainlevelr. Graag gaan we met Delfland - en waar nodig in combinatie met de gemeente - in gesprek hoe we dat met alle bedrijven gezamenlijk kunnen oppakken en dan durven we dat ook in regels vast te leggen. Maar de nu voorgestelde uitbreiding van de vergunningsplicht bij toename van de verharding heeft een zeer grote impact op de glastuinbouwondernemers, qua beteelbaar areaal en daarmee bedrijfsresultaat. Wij dringen er bij u dan ook ernstig op aan de verordening op de genoemde punten aan te passen voor tot besluitvorming over te gaan.

Ik dank u voor uw aandacht.

Jacco Vooijs

Voorzitter subregio's Oostland en Westland van Glastuinbouw Nederland